

brázdí jeho tvář. V zrcadle se vídal denně, ale zřejmě byl jeho odraz k Jakobovu vzezření milosrdný. Fotoaparát zabudovaný ve smartphonu si nebral servítky.

Jeho palec začal nevědomky listovat fotogalerií a Jakobovy oči se nestačily divit. Zobrazené fotky pořídil na literárních kruzích, protože jinam do společnosti nechodil a selfíčka taky běžně neprovozoval. Když se protukal až k poslední společné fotce s Markétou, rychle mobil zhasl a vrátil se do přítomnosti.

Je tady.

Tvůrčí restart budiž zahájen.

Do tváře se mu vloudil úsměv. V jeho společnosti došel až k proskleným dveřím a vzal za kliku. Ocítl se v recepci a poslední obraz, který se mu zachytil na sítnici před tím, než se mu před očima zatmělo a v uších nepříjemně rozhučelo, byla Helena.

Recepční Helena.

Jeho ztracená sestra Helena.

